

med Hensyn til Landbruget over paa Kommunerne. Ja, den ærede Ordfører siger, der ere vi altsaa ganske enige. Men om nu saa var, selv om man nu gif de to forskellige Veje, at man med Hensyn til det store Haandværk og Industri siger: Dem lade vi betale for sig, de maa selv tage sig af de Ulykkestilfælde, som Driften afstedkommer, medens man med Hensyn til Landbruget og en hel Del andre Erhverv kastede det over paa det almene, var der saa virkelig nogen saa stor Uret derti? Jeg tror det ikke, thi alle de Erhverv, som det foreliggende Lovforslag rammer, ville jo være i Stand til i høj Grad, ja vistnok fuldt ud at vælte den Byrde, der lægges paa dem, over paa Forbrugerne, og det vil Landbruget paa ingen Maade kunne gøre. Naar Landbruget skal have sine Arbejdere invalideforsikrede, er det soleklart, at Landbruget ikke kan gøre noget lignende. Landbruget vil ikke være i Stand til at vælte en eneste Ore af den Udgift, som det vilde faa, over paa andre, fordi vi ikke ere i Stand til at fordyre vore Varer paa den Vis, som Industrien og Haandværket kan gøre det. Dernæst spurgte den ærede Ordfører om, hvilken Sikkerhed vi kunne give for, at de 250,000 Kr. ville slaa til, og han siger som noget, der skulde skræmme, at naar det ikke slog til, vilde det falde over paa Kommunerne. Ja, med Hensyn til Sikkerheden skal jeg sige, at der kan jo aldeles ikke opnaas nogen Sikkerhed, fordi der ikke kan anstilles nogen Beregning. Selv om man har en nok saa god Statistik over, hvor mange der ere komne til Skade ude i Landet inden for Landbruget, er det, naar man følger de Regler, som vi have foreslaaet at følge som noget foreløbigt, nemlig Regler, som Alderdomsunderstøttelsesloven bestemmer, umuligt at foretage nogen som helst paalidelig Udregning, fordi man ikke giver en bestemt Understøttelse efter den forskellige Invaliditetsgrad, men giver, hvad den vedkommende trænger til. Saa længe man ikke gaar videre, kan man ikke gøre en bestemt Udregning. Naar den ærede Ordfører siger, at saa falder det Kommunerne til Byrde, vil jeg sige: Ja, selvfølgelig, det har jeg og mine Meningsfæller ikke et Øjeblik overset, at det vil falde over paa Kommunerne. Hvis Statens Tilskud ikke strækker til til Halvdelen, komme Kommunerne til at betale Resten. Men hvorledes have Kommunerne det nu? Det synes jeg, det ærede Medlem overspringer. Ved alle de Ulykkestilfælde, som foresalde i Landbruget og for Resten overalt, hvor der kommer Folk til Skade, som ingen Ting eje, saa at de berøves deres Erhvervs-

evne, er det det offentlige som maa tage det paa sig nu. Der vil altsaa aldeles ikke, hvis vort Forslag bliver gennemført, ske Kommunerne noget værre, end det der allerede nu finder Sted. Det vil tværtimod være en stor Bættelse for Kommunerne. Den sidste af den ærede Ordførers Bemærkninger jeg skal imødegaa, er hans Bemærkning over for de smaa Møllere. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at det jo dog var en Modsigelse — det var i Virkeligheden det, der laa i alle det ærede Medlems Indvendinger — fra vor Side, at vi, som ville have saa meget med, nu ville undtage de smaa Møllere. Nej, det er slet ikke nogen Modsigelse fra vor Side; det er tværtimod snarere den ærede Ordfører og Flertallet, der begaar en Inkonsekvens, thi efter at de i Endringsforslaget Nr. 10 til S. 3 har sagt, at alt, hvad der hører ind under det offentlige Fabriktilsyn skal med, gør man en Undtagelse alene for Møllerne. Møllerne falde jo kun ind under det kommunale Tilsyn. Men vi andre? Ja, selv om vi gøre en Undtagelse — og det er egentlig ikke en Undtagelse, vi gøre, naar vi ikke ville have de smaa Møllere med — saa lukke vi dem ganske rolig ind et andet Sted. Det er blot det, der sker for vort Vedkommende.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds (S. Jensen) gjorde i Gaar en hel Del Bemærkninger angaaende vort Forslag, og navnlig var han, hvilket ikke var mere, end man kunde vente, streng i sin Dom over for Alderdomsunderstøttelsesloven. Det overraskede ikke i mindste Maade mig, det var noget, jeg vidste i Forvejen. Men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds mente, at det, vi nu fra moderat Side, som han udtrykte sig, tilsigtede var at lave en Gadeau til Alderdomsunderstøttelsesloven, saa tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Var det det, vi tilsigtede, kunde jeg gerne sige, at den have vi faaet. I Fjor vare alle Udvalgets Medlemmer — ja, jeg skal dog gøre den Bemærkning, at jeg maa undtage de Herrer fra socialdemokratisk Side — med til at udarbejde det Forslag, som kom til at foreligge som Bilag til det forelagte Lovforslag (Afbrudelse af S. C. Christensen). Jo, det ærede Medlem var i Udvalget fuldstændig enig derti, og jeg har ikke set af den Betænkning, der foreslaa i Fjor, at det ærede Medlem har taget Afstand. Men det er slet ikke det, det gælder om for os, at saa en Gadeau hverken i den ene eller den anden Henseende. Det, det gælder om for os, er simpelt hen, at man træffer foreløbige Foranstaltninger over